

Vlaams
Parlement

vergadering **C98 – OND11**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen

van 14 januari 2014

INHOUD

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de eenheid in de Vlaamse Regering en de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord wat betreft het systeem van leercontracten - 53 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs in het licht van de moeilijke budgettaire toestand van gemeentebesturen - 638 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte staat van gebouwen van kunstacademies - 655 (2013-2014)	9
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de evaluatie van de omvorming van AGION tot EVA - 683 (2013-2014)	14
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitstroom van startende leerkrachten in Brussel - 715 (2013-2014)	16
Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanstelling van een infrastructuurmanager voor de Brusselse scholen - 717 (2013-2014)	19

■

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert**Interpellatie van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de eenheid in de Vlaamse Regering en de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord wat betreft het systeem van leercontracten
- 53 (2013-2014)**

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, collega's, uit statistieken van collega Robrecht Bothuyne van de meerderheidspartij CD&V blijkt dat het systeem van leercontracten dreigt te verdwijnen. Het oude systeem maakte het voor een vijftienjarige immers mogelijk te kiezen voor een leertijd, waarbij de jonge scholier ettelijke dagen mee kon draaien in een onderneming en aldus praktijkervaring opdoen, wat wenselijk is in onze samenleving die almaar technischer wordt en waarvoor praktijkervaring essentieel is. Op school kun je natuurlijk perfect theoretisch leren hoe een verwarmingsketel in elkaar zit, maar een verwarmingsketel plaatsen, dat is van een andere orde.

De goede collega van CD&V brengt ook cijfers aan. De jongste tien jaar zou het aantal leerlingen die kiezen voor het leertijdsysteem spectaculair zijn gedaald, van ongeveer 7000 naar amper 3000 in 2013. Hij zegt in de media letterlijk dat er een kritische grens is overschreden en dat het systeem niet meer financieel houdbaar is, met alle economische gevolgen van dien.

Dat is een serieuze aanklacht tegen de Vlaamse Regering, wat mij een beetje verwondert van een meerderheidspartij, maar toch doet iemand dat. Ik vermoed dus dat de CD&V-fractie daar een probleem mee heeft.

Ook andere spelers in het veld, zoals SYNTRA, mengen zich in de discussie. Daar zegt men dat het systeem van leercontracten zou leiden tot zeer positieve resultaten. Een jaar na het beëindigen van de vorming heeft 85 procent van de jongeren die zo'n leercontract hebben gehad of gebruik hebben gemaakt van de leertijd, werk.

Dat is niet oninteressant. Bovendien zegt Luc Nuyens, afdelingshoofd van SYNTRA, dat er nog zo'n 1000 plaatsen vacant zijn. Dat doet ons vermoeden dat er vraag is vanuit de bedrijven om die mensen in hun bedrijven op te nemen en praktijkervaring te laten opdoen. Dat brengt me in onevenwicht, omdat ik weet dat dat voor stageplaatsen een heel ander verhaal is. Wat leercontracten betreft, blijkt er nog een heel grote vraag te zijn. Daarom pleiten SYNTRA, en ook de heer Bothuyne, en dus CD&V, en dus de meerderheid om dit systeem aan te passen, omdat het niet meer aanslaat bij jongeren.

Ik heb in de media ook gelezen dat CD&V de verantwoordelijkheid bij de minister legt – mijnheer De Meyer, ik heb het over wat de heer Bothuyne in de media heeft gezegd over dit probleem –, te meer omdat in het regeerakkoord duidelijk is gesteld dat het bedoeling was om dit systeem op te waarderen en ervoor te zorgen dat het opnieuw aanslaat bij de jongeren.

Minister, als oppositielid is het altijd interessant vast te stellen dat uw eigen meerderheid, of toch een aanzienlijk deel ervan, u aanvalt over het feit dat dit niet is gebeurd. Het blijkt niet aangepast te zijn, het blijkt niet opgewaardeerd te zijn zoals in het regeerakkoord werd gestipuleerd. Minister, de statistieken werden aangelegd door de heer Bothuyne. Ik heb er geen zicht op waarop hij die statistieken heeft gebaseerd. Ik moet u dus in de eerste plaats vragen of die gegevens kloppen. Klopt het wat de heer Bothuyne aan de media heeft laten weten? Wat is de stand van zaken wat betreft leertijd?

Waarom werd er geen gevolg gegeven aan de herwaardering van de leertijd zoals bepaald in het regeerakkoord? Dat is natuurlijk wel belangrijk. Gelet op de media-artikelen tilt CD&V daar toch wel zwaar aan. Ik kan mij vergissen. Misschien heeft de heer Bothuyne 'cavalier seul' gespeeld, maar dan zult u mij dat wel zeggen. Als ik de commentaren van de heer

Bothuyne in de media lees, tilt hij daar wel zwaar aan. Aangezien de heer Bothuyne een woordvoerder is voor zijn fractie, denk ik dat CD&V daar dus zwaar aan tilt.

Ligt het falen effectief aan de minister van Onderwijs, zoals CD&V beweert? Als dat niet zo is, had ik graag van u vernomen waarom dat niet uw schuld is. Dan moet u de heer Bothuyne ongelijk geven in wat hij verkondigd heeft.

Welke aanpassingen of oplossingen hebt u voor ogen? Is het de bedoeling om de leertijd te hervormen of aan te passen aan de huidige tijdsgeest, om die opnieuw aantrekkelijker te maken? Wordt die visie gedragen door de meerderheid van de Vlaamse Regering? Wat is die visie ter zake? En vooral – dat is altijd belangrijk wanneer we aan het eind van een legislatuur komen, we hebben nog amper vier maanden – is het nog de ambitie van deze Vlaamse Regering om het systeem van leertijd, van leercontracten op te waarderen?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, het is duidelijk – als lid van deze commissie zult u dat wel weten – dat de leertijd voor CD&V een klein, maar belangrijk traject is voor leerlingen om leren en werken te combineren en uiteindelijk een succesvolle carrière in het onderwijs te hebben in voorbereiding op de arbeidsmarkt. De vele vragen van de heren Bothuyne, De Meyer en van mezelf gedurende de laatste jaren getuigen daarvan. Ons punt is – en die vaststelling is frustrerend voor iedereen die het volgt – dat we enerzijds zien dat wie de leertijd volgt nadien heel veel kans op werk heeft en het goed stelt, maar anderzijds dat er steeds minder leerlingen voor dat traject kiezen. Dat aantal blijft ook maar dalen.

We hebben de voorbije jaren het systeem van leren en werken aangepast. Er is ook een actieplan aangekondigd vanuit SYNTRA en NEET (not in education, employment or training). Dat was een punt in het regeerakkoord. Ook in het masterplan hervorming secundair onderwijs wordt er gesproken over een versterking van de leertijd. Op zich is het niet zo vreemd dat de heer Bothuyne daarmee naar buiten komt. Hij heeft mij in ieder geval niet gevraagd om dat te doen, als u dat wilt insinueren. Ik ben gewoon nieuwsgierig naar het antwoord op de vraag naar de stand van zaken over de versterking van de leertijd.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: We hebben niet afgesproken wie van ons beide het woord zou nemen. Ik denk dat mevrouw Poleyn het correct heeft geformuleerd. Voor CD&V is dit reeds enige tijd een zorgpunt, niet sinds vandaag of gisteren. Meerdere collega's hebben dit in de commissie geformuleerd. Er zijn periodes met veel en periodes met minder nieuws. Blijkbaar vond de pers het nu interessant om wat grootser te schrijven. Op die manier krijgt het nog even aandacht. Voor de rest denk ik dat men hier politiek niets nieuws achter moet zoeken, behalve de bezorgdheid die we steeds hebben geformuleerd in verband met leercontracten die georganiseerd worden bij SYNTRA. Er moet effectief op korte en langere termijn worden gezocht naar degelijke oplossingen. Daarom luisteren we met zeer veel belangstelling naar de minister. Uiteraard zullen we onze andere collega's informeren over het antwoord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer De Meyer, vorig jaar in mei hebben we SYNTRA Midden-Vlaanderen bezocht.

De heer Jos De Meyer: Onmiddellijk nadien hebben we daarover ook een vraag gesteld in de commissie.

De heer Boudewijn Bouckaert: Het was in de buurt van Sint-Niklaas. Toen is ook de bezorgdheid over de dalende deelnamecijfers tot uiting gekomen. Alle leden, onder andere ook u, waren het erover eens dat het een prioritair punt moet zijn in het beleid. In die zin lijkt de interpellatie van de heer Wienen me geen vraag van overbodige luxe. Het moet inderdaad eens worden bekeken. Het antwoord van de minister ter zake is wel degelijk belangrijk.

De heer Jos De Meyer: Ik heb niet gezegd dat zijn vraag overbodig is. We waren met vier of vijf collega's aanwezig op dat werkbezoek. Kort nadien hebben we het onderwerp met een drie of vier mensen hier in de commissie besproken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik ben daar toen ook 'zen' onder gebleven. Het was wel raar om in de krant te lezen dat sommigen, ook in het parlement, niet over de basiskennis beschikken. De financiering van SYNTRA is een bevoegdheid van minister Muyters. Ik ben enkel bevoegd voor de kwaliteit wat SYNTRA betreft.

Ik heb toen met enige verbazing gemerkt dat het allemaal aan mij gericht was, terwijl de financiering de volledige bevoegdheid van minister Muyters is en niet de mijne. Ik ben slechts deels bevoegd voor SYNTRA, niet voor de financiering. Dat ontgaat sommigen. Ik weet dat het soms wat ingewikkeld is. Ik heb het niet op u, mijnheer Wienen, maar sommige anderen leggen daar verklaringen over af. Het behoort tot de zuchten des levens dat je dat blijkbaar maar moet verdragen als je minister bent. Rond Kerstmis is een mens wat milder en vergevingsgezinder. Gelukkig is dit niet een paar dagen later gebeurd.

Het klopt dat het aantal ingeschreven leerlingen voor een leertijd duidelijk een daling vertoont. We hebben het hier al verschillende keren over de cijfers met betrekking tot de leerovereenkomsten en leerverbintenissen gehad. Volgens mij beschikken de commissieleden over die cijfers. Ik zal ze aan het commissiesecretariaat overmaken.

Er zit wat variatie tussen de verschillende cijfers die ik in dit verband kan aanhalen. Tijdens het schooljaar 2006-2007 konden leerlingen voor het eerst een leerovereenkomst of leerverbintenis afsluiten voor het volgend schooljaar. Dat moest voor 30 juni 2007 gebeuren. De overeenkomst moest voor minstens een dag gelden. We beschikken over cijfers met betrekking tot het aantal leerlingen met een leerovereenkomst of leerverbintenis op 1 februari van dat schooljaar. Aangezien het om het totaal aantal leerlingen gaat, omvatten die cijfers ook de leerlingen in een voortraject of de leerlingen die hun leerovereenkomst of leerverbintenis hebben onderbroken.

Voor het schooljaar 2006-2007 gaat het om 4246 ingeschreven leerlingen. Voor het schooljaar 2012-2013 gaat het om 3131 leerlingen. Dit schooljaar zal het, naar alle waarschijnlijkheid, om weer wat minder leerlingen gaan.

Daarbij wordt vaak iets vergeten. Ik kom daar straks nog op terug. Tijdens de vorige legislatuur is het decreet betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap ingevoerd. We moeten dus ook naar de cijfers van het deeltijds beroepssecundair onderwijs (dbso) kijken. Voor het schooljaar 2009-2010 gaat het om 7335 leerlingen. Voor het schooljaar 2012-2013 gaat het om 8631 leerlingen. Als we naar heel het systeem betreffende het deeltijds leren en werken kijken, gaat het voor het schooljaar 2009-2010 om afgerond 11.500 leerlingen. Voor dit schooljaar zitten we daar eigenlijk net iets boven.

In feite gaat het om communicerende vaten. De cijfers van SYNTRA Vlaanderen dalen sterk. Ik vind dat, voor alle duidelijkheid, geen goede zaak. Daar mag geen misverstand over bestaan. De cijfers van het dbso stijgen echter wel.

Dit gevolg van de invoering van het decreet is een van de redenen waarom we het decreet in zijn globaliteit willen evalueren. Alle effecten moeten in die evaluatie aan bod komen. Bovendien hebben we in de hervorming van het secundair onderwijs duidelijk ingeschreven dat de opleidingen van SYNTRA Vlaanderen en in het dbso als volledige leerwegen in het secundair onderwijs moeten worden geïntegreerd. Om dat uit te werken, moet eerst het decreet betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap worden geëvalueerd. Die evaluatie, die momenteel aan de gang is, zal in totaal tien maanden duren.

Het is niet zo eenvoudig het stelsel voor leren en werken zo maar te vereenvoudigen. Het statuut omvat een federaal aspect. Daar zijn zaken aan verbonden. Er is een financieel aspect.

We hebben daar een actieplan voor opgesteld. Ik heb daarvoor ook geld gevraagd. Het gaat om miljoenen euro's die niet in mijn begroting staan. Ik kan enkel vaststellen dat binnen de Vlaamse Regering geen meerderheid bestond om die miljoenen euro's te vinden. Het betreft hier een collectieve beslissing van de meerderheid. Misschien hebben sommigen niet zo goed gecommuniceerd, maar dit is in elk geval de beslissing die toen is genomen.

Bovendien doe ik al het mogelijke om de basisfinanciering van het stelsel voor leren en werken in het licht van de middelen van het Europees Sociaal Fonds (ESF) te vrijwaren. Dat is een issue dat in mijn voordeel is beslecht.

Er is een evaluatie aan de gang. Zoals de voorzitter al heeft aangehaald, komt er bovendien een bevoegdheidsoverdracht. Ik vind het dan ook logischer om de zaken met die uitgebreide bevoegdheden en op basis van de beschikbare gegevens en van de evaluatie van het stelsel van leren en werken fundamenteel aan te pakken.

Het is niet zo gemakkelijk om aan een uitwisseling te beginnen. Er zijn immers verschillen. In de leertijd wordt vanuit een arbeidsdeelname vertrokken. Dat betekent dat iemand over een arbeidscontract bij een patroon moet beschikken alvorens te kunnen starten. In het dbso gaat het dan weer om een zeer gevarieerde groep jongeren. We kunnen die duizend vacante plaatsen niet zo maar met leerlingen uit het dbso invullen. De studierichtingen lopen immers niet steeds parallel. Dat betekent niet dat ik me tegen een afstemming verzet. Om tot die afstemming te komen, is er echter behoefte aan een grondige evaluatie. Zo werkt het nu eenmaal in het onderwijs. We moeten een aantal stappen volgen.

Er is al een en ander gebeurd. Dat mogen we ook niet onderschatten. Er is een actieplan. Het is de bedoeling na te gaan in welke mate de stappen die geen geld kosten, toch nog kunnen worden gezet.

We mogen bovendien niet vergeten dat een werkgroep zich over de statuten buigt. In die werkgroepen zetelen de verschillende administratieve actoren, namelijk de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (WASO), de VDAB, SYNTRA Vlaanderen en het Departement Werk en Sociale Economie (WSE). De werkgroep stelt een rapport op over de harmonisering van de statuten.

Een van de grote problemen is dat jongeren in een leertijd geen vakantie hebben. In het dbso bestaat vakantie wel. Hoewel er nog andere problemen zijn, is dat voor velen een issue in de afweging. We kunnen dat niet zo maar oplossen door de vakantie van de leerlingen in het dbso af te schaffen. Ik neem aan dat dat ook niet het voorstel van deze commissie is.

Aangezien het allemaal niet evident is, heb ik voor een oplossing in de diepte gekozen. Ik hoop dat iedereen na vier jaar doorheeft dat ik liever in de diepte werk en problemen oplos dan cosmetische acties aan te kondigen die niet worden uitgevoerd of die slechts voor twee of drie jaar zand in de ogen strooien, waarna wordt vastgesteld dat het allemaal niet heeft geholpen. Daar heb ik geen zin in. Ik heb dat nog nooit gedaan en ik zal dat ook in de toekomst niet doen. Ik wil problemen oplossen. Dat is niet altijd evident.

Bovendien draagt de sector zelf ook een verantwoordelijkheid. Ik probeer de bal niet terug te kaatsen. Indien de sector dit allemaal zo belangrijk vindt, kan de sector proactief te werk gaan. Om iets gedaan te krijgen, is het niet altijd nodig de minister erbij te betrekken. Dat moet natuurlijk wel gebeuren indien het over de statuten gaat. Een gedeelte van die bevoegdheid komt terecht naar de Vlaamse overheid over. Dat zal alles veel gemakkelijker maken. Net om die reden bereiden we dat momenteel in die werkgroep voor. Als je alles op een rijtje zet, is dat een veel fundamentele benadering, die tot effectieve resultaten zal leiden. Het gemorrel in de marge zal niets oplossen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, u weet dat ik een volksvertegenwoordiger ben die geregeld vragen stelt en wel respect heeft voor de middelen die het parlement mij biedt, maar niet

zoveel gebruik maakt van het wapen van de interpellatie. Dat is een zwaarwichtig wapen. Ik heb dat gebruikt omdat ik de indruk had dat er wel degelijk iets mis was in de Vlaamse Regering over dit thema. Als oppositielid moet je je baseren op kranten.

Minister, zelfs voor u uw antwoord hebt gegeven, had ik al door dat er een gebrek aan samenhang is, niet zozeer in de regering, maar wel in de CD&V-fractie. Misschien kunt u zeggen dat u het met mij eens bent, want als ik alles goed heb begrepen, dan hebt u in de schoot van de regering een collectieve beslissing genomen. Er waren veel middelen nodig om die dbso-leerlingen te plaatsen en ervoor te zorgen dat ze hun ding kunnen doen.

Het is een feit dat een collega van de meerderheid hierover zwaar heeft getoeterd – of het nu komkommertijd is of niet, doet weinig ter zake – en dat was niet correct. Als ik hoor dat collega's hier olie op de golven komen gieten en zeggen dat het allemaal niet zo erg is, wel, 4000 leerlingen die verdwijnen uit het systeem van de leertijd, dat vond ik wel significant. Als net de heer Bothuyne als lid van de CD&V-fractie, dit aanbrengt, dan is er meer aan de hand, te meer omdat hij in de kranten heeft gezegd dat het de schuld is van minister Smet. De minister heeft er niets aan gedaan, hij heeft het systeem niet opgewaardeerd zoals was afgesproken in het regeerakkoord.

Ik dacht bij mezelf dat dit wel een probleem is in de Vlaamse Regering. Nu stel ik vast dat het een intern probleem is van de CD&V-fractie. Minister, uw antwoord is betekenisvol. Het wil zeggen dat CD&V vooral bezig is met verkiezingen en niet zozeer met beleid. Nochtans is dat wat de grote leider Kris Peeters wil laten uitschijnen: we houden ons niet bezig met verkiezingen, enkel met beleid. De heer Bothuyne heeft het tegendeel bewezen en dus is mijn interpellatie misschien een te zwaar middel geweest om u aan te vallen, minister. Ik werd gemotiveerd door de CD&V-fractie.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, enkele maanden geleden hebben wij onder uw voorzitterschap een heel interessant bezoek gebracht aan SYNTRA Midden-Vlaanderen. Daarna hebben meerdere leden van onze fractie de probleemsituatie, die we deels kenden en waarover we beter werden geïnformeerd, hier besproken. Meerdere fracties hebben daarover iets gezegd. Het is dus een kwestie alles in de juiste proporties te zien.

Mijnheer Wienen, ik kan u geruststellen dat er in onze fractie geen problemen zijn. Niemand heeft onze fractie de voorbije weken of maanden verlaten, en er zijn ook geen aanduidingen dat dat in de komende weken zal gebeuren, wat niet van alle fracties kan worden gezegd. Ik zal geen verantwoordelijkheid nemen voor andere fracties. Andere collega's van andere partijen moeten dat zeker en vast ook niet doen voor mijn fractie.

Dat er zorgen zijn over het aangehaalde probleem, mag toch ook worden geformuleerd vanuit de meerderheid. We hebben niet gezegd dat het minister X of Y is, het is de regering, en we weten welke minister verantwoordelijk is voor de financiën.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer Wienen, de reden waarom SYNTRA gefrustreerd is, net als andere, is dat het een aanbod plaatsen heeft, en dat het tegelijk ziet dat het voltijds engagement in het dbso, zeker inzake werk, niet gemakkelijk is. Men doet inspanningen, maar het is niet zo gemakkelijk. Het is normaal dat men zich afvraagt, als er plaatsen zijn, of die niet kunnen worden gematcht, zeker als het in één systeem zit.

Minister, de regionale overlegplatformen werken niet zoals we die bedoeld hadden, maar ik verwacht veel van de evaluatie. Als je een evaluatie doet, moet je de uitkomst afwachten. Wanneer zullen we die krijgen?

In het masterplan hervorming secundair onderwijs en in heel wat debatten over dit thema wordt gezegd dat men leren en werken als een volwaardige pijler wil zien binnen het gewoon onderwijs. Men wil dat meer integreren. Minister, kunt u dat verduidelijken? Het is niet zo

lang meer, en uw interpretatie daarvan is niet zo duidelijk. Wat is de verhouding met het gewoon bso?

In OD XXIII hebben we de stages verplicht in de derde graad bso en tso. De vrees was dat die groep uit de markt van de stageplaatsen zou worden verdrongen. Die bekommernis hebben we altijd, en zeker in aanloop naar de bespreking van de resolutie volgende donderdag.

In deze commissie zullen we moeten spreken over de overname van het industrieel leerlingenwezen, want dat is een aspect dat van het federale naar het Vlaamse niveau komt, en dat heel sterk op de leertijd lijkt. Samen met de evaluatie van leren en werken, lijkt het begin van de volgende legislatuur een goed moment om een goede visie te ontwikkelen over waar we naartoe willen met leren en werken. Daarom is het goed dat we dit ten gronde bespreken, zowel in het publieke debat als in de commissie, zodat iedereen zijn visie kan vormen en tegen het begin van de volgende legislatuur klaar is om goede stappen te zetten in het belang van de leerlingen.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik wilde me niet mengen in dit debat, maar de vraag van de heer Wienen over de leertijd en het belang daarvan is wel heel pertinent. We moeten ons afvragen wie de jongeren zijn die die studierichtingen kiezen. Dikwijls zijn het gedemotiveerde jongeren, die niet passen in ons gewone systeem. Het zijn vaak jongeren die anders zonder diploma op de arbeidsmarkt dreigen te komen.

Er is een heel groot probleem bij het onderwijs zelf. Onderwijs zal niet gemakkelijk jongeren die niet meer gemotiveerd zijn, doorsturen naar leertijdtrajecten of hen daarvan op de hoogte brengen. Onderwijs wil die jongeren graag voor zichzelf houden – het is wat kort door de bocht van mij – omwille van de subsidies die ze krijgen voor die leerlingen. We moeten het welzijn van de jongeren voor ogen houden, en niet hoeveel leerlingen van een bepaalde soort we moeten hebben. Ik spreek over een realiteit die ik ken in SYNTRA Brussel. Daar gebeurt een heel moeilijke doorstroming, niet altijd bewust, maar het zit er toch achter. We moeten scholen ertoe aanzetten dat ze de jongeren die passen in het deeltijds onderwijs, houden, maar dat ze de jongeren die gemaakt zijn voor leertijd, effectief doorsturen of in elk geval op de hoogte brengen dat het bestaat. Dat is een heel subtiel poortje dat maakt dat leertijd weinig succes heeft.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik wil nog iets zeggen over de coherentie van de CD&V-fractie. De heer Bothuyne houdt een treurzang omdat het aantal deelnemers aan SYNTRA achteruitgaat. Ik ga daarmee akkoord, maar wat de minister zegt over het dbso, relateert dit voor een stuk. Een ander lid van de CD&V-fractie – ik noem geen naam, want het ging om een privégesprek – zegt dat dit net een goede evolutie is omdat daardoor meer jongeren een voltijds traject volgen op de school. De CD&V-fractie moet haar visie dus wat beter afstemmen. Het lijkt op: wie heb ik aan de lijn? Intern pluralisme in een partij is op zich niet slecht. In mijn partij is dat ook het geval.

Wat me heeft getroffen aan ons bezoek aan SYNTRA, was de grote performantie. De jongens en meisjes die dat volgen, vinden vlot een job. Is dat ook zo voor het dbso? Is dat ook zo performant? Als de verschuiving verdergaat, zou dat kunnen leiden tot minder performantie voor de arbeidsmarkt. Daarover heb ik geen cijfers. In die zin is er wel degelijk een zorg, en ik hoop dat dat uit die evaluatie komt.

Minister Pascal Smet: Die evaluatie is belangrijk. Die zal gebeuren door onafhankelijke onderzoekers en zal tien maanden duren. De juiste timing moet ik nog eens opvragen.

In het secundair onderwijs is het een volwaardige leerweg. Ik kan er niet omheen dat je vandaag heel vaak ziet in leertijd en het dbso hoe gedemotiveerd jongeren zijn. Het is de laatste oplossing, al de rest heeft niet gewerkt. Dat is niet voor iedereen zo, maar wel voor

velen. Die idee blijft toch een beetje hangen, en daar moeten we vanaf. Er is maar een manier om daarvan af te geraken, en dat is door er een positieve keuze in het leerplichtonderwijs van te maken. Dat is een andere benadering die we moeten maken.

De heer Wim Wienen: Mevrouw Poleyn, u bent een beetje een debatbederver en dat bedoel ik niet pejoratief. Dat is omdat u gelijk hebt. De opmerkingen van de heer De Meyer neigen naar repliek. Wat mevrouw Poleyn heeft gezegd, neigt niet naar repliek en dus stopt het debat daar. Ze heeft gelijk dat we dringend moeten uitzoeken hoe de twee met elkaar matchen. Dat is essentieel.

Minister Pascal Smet: Dus heb je een evaluatie nodig.

De heer Wim Wienen: Mevrouw Poleyn heeft daarmee overschot van gelijk. Het is in het belang van de leerlingen die leertijd of het andere kiezen. Dat is essentieel voor hun verdere loopbaan. Mevrouw Poleyn heeft dus gelijk, en daarmee kunnen we het debat sluiten. Daarom zeg ik debatbederver, maar dat is niet pejoratief bedoeld.

De heer De Meyer zei dat er niets aan de hand was en dat er geen probleem was. Als de heer Bothuyne, toch een fractiegenoot, de boel niet in lichterlaaie zet, maar toch een klein brandje sticht, om dan 'brand' te roepen en brandweer te spelen, wel, dat vind ik niet zo sterk. Laat me het daarbij houden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik ben verplicht nog iets recht te zetten. Ik stel vast dat de heer Wienen bijzonder selectief hoort. Voorzitter, ik ben ook verplicht iets recht te zetten ten aanzien van u omdat u verwijst naar collega's die u privé iets hebben gezegd. Wij hebben een fractie van 39 mensen. Dat iemand privé iets denkt, is zijn volste recht. We hebben de gewoonte onze standpunten publiek te vertolken. We hebben dat ook altijd gedaan in deze commissie. Ik zal niet zeggen wat sommige mensen van LDD me vertellen, want dat zou ons veel te ver leiden. Ik merk alleen enige nervositeit bij het begin van dit jaar.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb dit gezegd omdat de heer Bothuyne een klaagzang houdt over dit onderwerp. Sommigen van uw fractie vinden dit blijkbaar niet zo erg. Dat mag wel eens worden gezegd.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs in het licht van de moeilijke budgettaire toestand van gemeentebesturen
- 638 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de slechte staat van gebouwen van kunstacademies
- 655 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, ik wil het niet hebben over de slechte staat waarin de gebouwen zich bevinden. In mijn gemeente zijn ze in goede staat. Toen ik mijn vraag om uitleg heb ingediend, waren alle steden en gemeenten bezig met het overleg over meerjarenplannen en budgetten. Daarin kwam de problematiek van de kostprijs van de kunstacademies, zowel voor muziek en woord als voor beeldende kunsten, aan de oppervlakte.

Ik stelde vast dat de directeur van het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG), Patriek Delbaere, de kat de bel aanbond en opriep tot voorzichtigheid, in die zin dat het deeltijds kunstonderwijs (dko) wel eens slachtoffer zou kunnen worden of is geworden van de besparingsrondes die bij veel lokale besturen plaatsgrijpt. Het leerlingenaantal groeit en daar zijn we allemaal blij om. Het is ook de bedoeling dat zoveel mogelijk jongeren en volwassenen deelnemen aan het dko, maar het brengt met zich mee dat er belangrijke investeringen moeten gebeuren in de infrastructuur. Dan is het maar de vraag of alle steden en gemeenten dat extra geld voor de infrastructuur kunnen blijven vrijmaken.

Een oplossing zou het inrichten van een brede school kunnen zijn, waarbij een gewoon schoolgebouw ook wordt opengezet voor het geven van kunstonderwijs. Dat gebeurt al op veel plaatsen, maar heel dikwijls zijn er situaties waarin je een degelijke kunstacademie hebt uitgebouwd, waar nu heel wat geld naartoe moet gaan.

Je krijgt dan inspectieverslagen met heel wat bemerkingen over de infrastructuur. Daar worden dan niet de nodige gelden naast gelegd om die problemen op te lossen. Bij het OVSG leeft dan ook de vrees voor een deeltijds kunstonderwijs met twee snelheden. Gemeenten of steden met nogal wat geld kunnen daarin investeren, maar in armere gemeenten is dat een heel andere zaak. We weten allemaal dat we subsidies kunnen vragen aan Vlaanderen, maar dat die de laatste jaren niet meer worden toegekend. Het deeltijds kunstonderwijs wordt nog steeds gedomineerd door de kinderen van de – laten we het zo maar noemen – blanke, hoogopgeleide middenklasse. Ouderen en allochtonen vinden nog steeds heel moeilijk de weg. Als de eigen gemeente geen voldoende middelen meer heeft om die kunstacademies overeind te houden, dreigt die kloof nog te vergroten.

Er is deze legislatuur een discussienota opgesteld op basis van vorige nota's om tot een decreet te komen. Wellicht zullen we daar jammer genoeg niet meer toe komen. Maar, minister, als ik mij niet vergis, zou er toch zijn aangekondigd dat een plan zou worden voleindigd.

Hoe reageert u op de bekommernissen van het OVSG? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het masterplan hervorming dko? Welk engagement kunnen de partijen in de huidige Vlaamse Regering koppelen aan het plan? Zijn er kleinere maatregelen die eventueel nu nog kunnen worden genomen om de meest noodlijdende academies te ondersteunen? Wat is uw houding tegenover de inspectie, die toch fundamentele bemerkingen maakt in inspectieverslagen?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, mijn vraag om uitleg ligt inderdaad in de lijn van die van mevrouw Deckx. Beide vragen om uitleg behandelen een gelijkaardige materie.

De penibele financiële situatie waarin steden en gemeenten verkeren, heeft gevolgen voor de gebouwen waarin kunstacademies zijn gehuisvest. Academies kunnen voor hun gebouwen subsidies aanvragen bij het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Maar gezien de wachtlijsten voor scholenbouw in het dagonderwijs – waar begrijpelijk voorrang aan wordt gegeven – laat het agentschap die vragen wellicht links liggen.

De steden en gemeenten sprongen in het verleden in de bres en maakten geld vrij voor het behoud, de renovatie en de bouw van nieuwe kunst- en muziekacademies, maar aangezien veel steden en gemeenten er financieel slecht voor staan, doen ze geen investeringen meer in het kunstonderwijs. Er zijn uitzonderingen in centrumsteden. Je kunt plattelandsgemeenten niet meteen vergelijken met centrumsteden. Het gevolg is dat een aantal gebouwen door de Vlaamse Wooninspectie ongeschikt zijn bevonden als schoolgebouw. Dat heeft mevrouw Deckx daarnet al gezegd.

Het OVSG trekt aan de alarmbel en tikt Vlaanderen op de vingers. Volgens het OVSG is Vlaanderen via de schoolpactwetgeving wettelijk verplicht om te investeren in het deeltijds kunstonderwijs. Maar omdat Vlaanderen niet bijdraagt in de kosten, sluit de Vlaamse inspectie academies.

Minister, een van mijn vragen is dezelfde als die van mevrouw Deckx: wat is de houding van de inspecties? Kan er met uw collega in overleg worden getreden? Kan er wat soepeler in worden opgetreden? Misschien zijn een aantal gebouwen in minder goede staat, maar kan er wel nog goed les worden gegeven. Tijdens werkbezoeken in het buitenland heb ik heel wat academies bezocht. Soms zie ik in welke slechte omstandigheden, in welke slechte locaties er wordt lesgegeven, maar met heel veel passie en vreugde. Soms komen daar toptalenten uit voort. Misschien zou men hier wat milder kunnen zijn in deze situatie.

Minister, u maakte ook bekend dat u begin 2014 met een masterplan zult komen, zodat de volgende Vlaamse Regering onmiddellijk aan de slag kan met de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs. Volgens het OVSG is dat niet echt realistisch. Er is nog niets gezegd over de financiële steun en de professionele ondersteuning van de academies en hun directies. Heel veel hangt ook af van lokale directies. Gelukkig ken ik heel veel lesgevers en verschillende directeurs die vol passie en enthousiasme werken en mensen motiveren. Dat is een zeer goede zaak. Dat is natuurlijk cruciaal om een fiat te geven voor de hervorming.

Minister, wat is de stand van zaken over de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs? Worden de subsidieaanvragen al dan niet systematisch aan de kant gelegd? Welke maatregelen kunt u nemen om het deeltijds kunstonderwijs te ondersteunen in de renovatie van gebouwen?

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, omdat het goede vragen zijn en ik de situatie ken, wil ik graag aansluiten bij de vragen van de collega's. Ik herken de situatie. Ik ken de problematiek en de uitdagingen, zoals men dat noemt. Wij zouden ook belangrijke infrastructuurwerken moeten uitvoeren. De vraag is inderdaad tot stand gekomen in de periode van de meerjarenplanning, zoals mevrouw Deckx zegt. De inspectieverslagen zijn er. We roeien nu met de riemen die we hebben – we hebben ze nog.

Ik sluit graag aan bij de vragen van de collega's. Wat is de stand van zaken? Zijn er nog mogelijkheden?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: We willen inderdaad alle concepten inzake de inhoudelijke vernieuwing van het dko samenbrengen in een visietekst die de komende jaren, nog tijdens deze legislatuur, zal worden voorgesteld. De tekst moet een synthese vormen van de concepten uit de conceptnota, de discussietekst en het referentiekader voor de ontwikkeling van de basiscompetenties en zet de bakens uit voor een leerlinggericht, doelgericht en actueel dko.

Het blijft echter niet op het conceptuele niveau. Er lopen op dit moment 4 pilootprojecten, waarbij in totaal 28 academies rechtstreeks betrokken zijn. De pedagogische begeleidingsdiensten van het OVSG en het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (GO!) en de lerarenopleiding van de Katholieke Hogeschool Limburg (KHLim) leveren goed werk in het vertalen van de concepten naar werkbare tools voor de onderwijspraktijk. Dat gaat over didactische materialen en interfaces, methodieken, inspiratiekoffers, handleidingen, enzovoort. Op 5 en 6 mei 2014 zullen de organisatoren hun resultaten tonen aan het brede werkveld: leerkrachten, directeurs en lerarenopleiders.

Zoals u weet, zijn de pilootprojecten in OD XXIII verlengd. Op die manier kunnen de pilootprojecten de brug slaan naar de inwerkingtreding van het nieuwe decreet in een volgende legislatuur en vermijden we dat de opgedane expertise verloren zou gaan.

We zijn van mening dat er voor een kwaliteitsvol en vlot toegankelijk onderwijsaanbod een gedegen financiering nodig is. Anders dan in de ons omringende landen wordt het deeltijds kunstonderwijs voor het overgrote deel gefinancierd met publieke middelen. Het inschrijvingsgeld dekt 7 procent van de loonkosten, wat minder is dan één maand salaris op jaarbasis. De lokale besturen nemen in de financiering van het dko het leeuwendeel van de werkingskosten en de infrastructurele kosten voor hun rekening. Het is dankzij de lokale overheden en de Vlaamse overheid dat we ondanks barre financiële tijden niet gestopt zijn met investeren in kunstonderwijs.

U weet dat we geprobeerd hebben het debat objectief te voeren, maar dat iemand, die nu niet aanwezig is, meende daarover een ‘faux débat’ te moeten voeren. Er is dan een debat over gevoerd, maar er is geen conclusie getrokken.

Voor alle duidelijkheid: in de uitvoering van de hervorming van het dko zal er geld nodig zijn. De vraag is waar dat geld vandaan zal moeten komen, maar dat moet de volgende regering uitmaken. We hebben in ieder geval het hele concept – en op die manier wellicht bijna alles – uitgeklaard. Het is aan anderen om de knopen door te hakken. De mensen op het terrein erkennen dat er heel wat stappen voorwaarts zijn gezet. Er is nog het issue van de financiering, dat zal ik zeker niet ontkennen.

Het klopt dat er in een aantal academies een nijpend tekort is aan kwaliteitsvolle infrastructuur en dat het niet altijd gemakkelijk is om noodzakelijke investeringen te doen. De oproep van het OVSG waarnaar u verwijst, is uiteraard terecht, maar dat de inspectie academies zou sluiten wegens de slechte infrastructuur en dat Vlaanderen weigert een bijdrage te leveren in de kosten is toch wat overdreven.

Er is op dit moment geen enkele academie gesloten. Er is evenmin sprake van een principiële weigering van de Vlaamse overheid om in dko-infrastructuur te investeren. Nu moet u goed luisteren: de goedkeuring van subsidiedossiers voor het gemeentelijk onderwijs gebeurt in overleg met het OVSG. AGIO fungeert ter zake wel degelijk als subsidiërende overheid, maar het OVSG bepaalt op basis van een jaarlijkse prioriteitenlijst welke dossiers in aanmerking komen voor subsidiering. De academies komen niet voor op die lijst. De motivatie van het OVSG hierbij is dat het jaarlijks beschikbaar budget uitsluitend wordt gegenereerd door leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs en dat elke subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs daardoor in feite ten koste gaat van de middelen die verworven werden vanuit andere onderwijsniveaus. Als je het concept brede school hanteert, hoeft dat trouwens niet noodzakelijk te kloppen.

Het vrij onderwijs maakt evenwel een andere afweging, waardoor dko-instellingen wel gesubsidieerd kunnen worden. Het aandeel van het vrij onderwijs in het dko is echter zeer klein, dat zal ik zeker erkennen: minder dan 2 procent van de academies behoren tot het vrije net. Het is daar wat anders, maar toch. De principiële keuze wordt dus niet door de Vlaamse Regering genomen, maar door het OVSG zelf.

Ik blijf erbij dat maatregelen inzake infrastructuur in het dko passen in een groter debat over de bijdrage van de Vlaamse overheid, de lokale overheden en de deelnemer in de kosten van het dko. Dat zal bij het volgende niveaudecreet, op basis van de conceptnota, moeten worden getrancheerd.

Iemand van de interpellanten vroeg of ik de inspectie zou aanmanen tot enige mildheid en realisme. Dat is niet zo evident. U weet namelijk dat ze onafhankelijk zijn. We moeten toch uitkijken. Bovendien gaat de inspectie na of de bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne worden gerespecteerd. Ze gaat na of de academie op een systematische wijze zorg draagt voor de bewoonbaarheid, veiligheid en hygiëne van de omgeving waarin onderwijs en begeleiding wordt aangeboden. Dat resulteert in gebouwen en lokalen die geschikt zijn voor het inrichten van onderwijs en het aanbieden van begeleiding. Ze steunt hierbij op analyses,

verslagen, plannen en documenten die opgemaakt zijn door externe controlemechanismen en interne of externe diensten. Dat resulteert dan in een advies aan de Vlaamse Regering.

Het is ook niet zo dat academies op staande voet hun deuren moeten sluiten. Het advies kan namelijk gunstig, beperkt gunstig of ongunstig zijn. Men kan dan een verbeteringsplan opstellen, zelfs indien het ongunstig is. Ze moeten dus niet op een-twee-drie worden gesloten. Ik vind het juist belangrijk dat de inspectie blijft signaleren. Het is trouwens ook de Vlaamse overheid en niet de inspectie die beslist of een school al dan niet gesloten wordt.

Dus, voorzitter, samengevat: er zijn zeer duidelijke issues, dat ontken ik niet, maar ze vormen een onderdeel van een breder debat. Dat zal de komende maanden en in het bijzonder bij de vorming van de volgende regering op tafel liggen.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Ik vind het goed dat de vraag wordt gesteld en ondersteund door drie verschillende fracties. Minister, wie weet wordt er in de regering toch nog enige bereidheid gevonden om toch nog dringende noden te lenigen. U hebt natuurlijk gelijk. Ik begrijp dat u de inspectie niet kunt aanmanen tot mildheid. Ik begrijp dat het uw taak niet is. Het is voor een gemeentebestuur soms heel wrang om te merken dat bepaalde inspanningen geleverd worden, die bijna bovenmenselijk zijn voor een bepaald bestuur, en dat er dan toch wel bepaalde bemerkingen komen die zeker niet tot sluitingen zullen leiden, maar die toch wel een beetje wrevel opwekken. Ik zal geen voorbeelden geven. Maar misschien moet men daar toch voorzichtig mee omgaan. Ik heb het dan helemaal niet over veiligheidsvereisten en dergelijke – aan die normen moet men absoluut voldoen –, ik heb het dan over andere dingen.

U zegt dat het niet op prioriteitenlijst van het OVSG staat. Dan moeten we misschien eens bekijken wat mogelijk is. We weten allemaal dat ook in het leerplichtonderwijs de noden groot zijn en dat het wellicht niet vanzelfsprekend is om daar nog andere gebouwen in te plaatsen. Ik vermoed dat we, gezien uw antwoord, even moeten wachten tot de volgende legislatuur. Er zal zeker en vast verder moeten worden gedacht over het samen gebruiken van gebouwen. De tijden dat een schoolgebouw op zich kon bestaan, lijken voorbij. We moeten heel goed beginnen na te denken, ook op gemeentelijk vlak, hoe het patrimonium volledig kan worden ingevuld en optimaal kan worden gebruikt. Ik wacht in ieder geval het plan dat zal komen, met heel veel belangstelling af.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat er met gezond verstand creatieve oplossingen kunnen worden gevonden voor een toekomstige muzikale creatieve sector, talent voor de toekomst en misschien zelfs wel exportproducten voor Vlaanderen. We hebben heel veel muzikaal talent dat wordt gevormd in de verschillende lokale academies en muziekscholen. We mogen die ook indachtig zijn naar de toekomst toe.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Ik sluit mij aan bij de heer Verstreken. Ik heb gevraagd naar de stand van zaken. We weten wat er net voor het reces in de kranten stond. Zoals mevrouw Deckx zegt, denk ik dat men op zoek zal moeten gaan naar creatieve oplossingen en het samen gebruiken van schoolgebouwen en ander patrimonium in gemeenten. Want inderdaad, de keuze is gemaakt. De prioriteitenlijst is opgesteld. Ik heb daar alle begrip voor. De stand van zaken is nu gegeven, waarvoor dank.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik wil ingaan op een delicaat punt. De minister heeft terecht gezegd dat de inspectie onafhankelijk is. We moeten dat respecteren. Anderzijds mag de zorg van mevrouw Deckx toch worden geformuleerd in het parlement, namelijk de hoop dat deze inspectieverslagen met de nodige realiteitszin worden geschreven, ook op het vlak van

patrimonium. De genuanceerdheid van het verslag is soms niet onbelangrijk voor de beslissingen die daarna moeten worden genomen.

De heer Boudewijn Bouckaert: In het heel goed onderbouwde antwoord van de minister is er één ding dat mij intrigeert, namelijk dat het OVSG inderdaad projecten selecteert en de lijst doorgeeft aan AGION, maar dat de leerlingen van het kunstonderwijs, de conservatoria en de academies niet aantikken voor de subsidiëring. Daardoor dient het OVSG dus systematisch projecten in voor dagonderwijs en het beschouwt het deeltijds onderwijs niet als prioritair, wat begrijpelijk is. De heer Verstreken zegt dat Vlaanderen zijn talent moet uitbouwen. Mijn dochter volgt ook muziekonderwijs, namelijk dwarsfluit. Ik vind dat heel positief. Dat mechanisme in de financiering is toch wel heel pervers. Dat is toch problematisch.

Minister Pascal Smet: Begrijpt u nu waarom ik een paar maanden geleden het debat in alle rust wilde voeren? Dat ging daarover: wat moet de lokale overheid betalen, de Vlaamse overheid, eventueel de gebruiker? In vergelijking met onze buurlanden moet de gebruiker hier heel weinig betalen. Er zijn heel veel redenen om te zeggen dat het zo moet blijven, maar er zijn ook redenen om te zeggen dat dat moet worden opgetrokken. Daar kun je ook een debat over voeren, maar er zijn wel altijd mensen die dat debat willen vergiftigen. Mijnheer Wienen sprak daarnet over een debatbederver. In dit geval gaat het om een debatvergiftiger. Je moet je de vraag stellen of je op dat moment het algemeen belang dient.

De stilte bewijst en geeft het antwoord.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de evaluatie van de omvorming van AGION tot EVA - 683 (2013-2014)

De voorzitter: Het gaat om een opvolgingsvraag.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, u hebt dat juist gezien.

Minister, collega's, in de beleidsnota Onderwijs en Vorming 2009-2014 staat als operationele doelstelling vermeld: "Om te garanderen dat alle stakeholders structureel betrokken worden, moet AGION worden omgevormd tot een extern verzelfstandigd agentschap." Over het principe was men het al langer eens, maar de uitwerking liet op zich wachten. Daarom diende ik op 16 maart 2011, na een interpellatie in de commissievergadering van 14 maart 2011, een met redenen omklede motie in, die op 31 maart 2011 werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

Het decreet over de omvorming van AGION werd uiteindelijk goedgekeurd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement van 7 november 2012. Op 19 juli 2013 werd de samenstelling van de raad van bestuur goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Bij de bespreking van het decreet tijdens de plenaire vergadering van 7 november 2012 werd ook de blijvende bekommernis aangestipt over de vlotte en efficiënte werking van het extern verzelfstandigd agentschap (EVA), meer specifiek ook de bekommernis of de samenstelling van de raad van bestuur dat mogelijk zou maken. Daarom werd ervoor geopteerd om de werking van AGION als EVA na één jaar te evalueren. De minister was daar – "uiteraard", zei hij zelf – toe bereid.

Vandaar mijn vraag nu naar een stand van zaken. Minister, ik stel deze vraag misschien wat vroeg, maar het aantal maanden dat we nog hebben in deze legislatuur, is beperkt. Gezien het

vele decretaale werk dat ons nog rest, leek het mij nuttig om deze vraag nu al te stellen, wetende dat die volgende legislatuur nog weleens zal moeten worden herhaald.

Minister, hoe evalueert u de werking van AGION als extern verzelfstandigd agentschap, en meer specifiek daarin: voldoet de huidige decretaal bepaalde samenstelling van de raad van bestuur voor een vlotte, efficiënte en dynamische werking van het agentschap? Zijn de afgevaardigde leden van de ouderverenigingen, de scholierenkoepels en de vakbonden steeds aanwezig tijdens de vergaderingen? Welk vergaderritme heeft de raad van bestuur van AGION tot nu toe gekend? Wat zijn de belangrijkste thema's die tot nu toe tijdens die vergaderingen zijn behandeld?

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik ben ook benieuwd naar het antwoord van de minister. Ik heb destijds al verklaard dat ik de samenstelling van de raad van bestuur niet optimaal vind. Ik heb dat standpunt toen in navolging van de opmerkingen van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) ingenomen. De Vlor heeft hier ook opmerkingen over gemaakt. Ik heb toen een amendement ingediend. De minister heeft toen geantwoord dat we het een kans moesten geven en dat het zou worden geëvalueerd. Ik ben dan ook blij dat de heer De Meyer deze vraag om uitleg heeft gesteld.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, de installatievergadering van de raad van bestuur heeft op 13 oktober 2013 plaatsgevonden. De tweede vergadering heeft op 18 december 2013 plaatsgevonden.

Ik heb de installatievergadering zelf bijgewoond om een korte inleidende uiteenzetting te geven. Ik heb toen uiteraard de gekende uitdagingen aangehaald. Ik heb erop gewezen dat een constructieve, goede samenwerking in het algemeen belang zeker noodzakelijk is.

Ik heb destijds toegezegd tot een evaluatie over te gaan. De heer De Meyer heeft echter zelf al aangehaald dat het na twee vergaderingen nog een beetje te vroeg is om dit te evalueren. Volgens mij kan dit pas na een normaal en volledig werkjaar van de volledige raad van bestuur. In feite kan pas in oktober 2014 een eerste maal worden geëvalueerd. Gelet op de kennis en de ervaring van de leden, blijf ik vertrouwen stellen in de meerwaarde die de huidige samenstelling van de raad van bestuur te bieden heeft.

Er hebben nog maar twee vergaderingen plaatsgevonden. Alle leden van de raad van bestuur, met inbegrip van de afgevaardigden van de ouderverenigingen, de scholierenkoepels en de vakbonden, hebben toen kennis kunnen maken met het agentschap. Aangezien niet iedereen even vertrouwd was met de organisatie en met de materie, was die kennismaking dan ook zeer nuttig.

Momenteel is in een maandelijks vergaderritme voorzien. Dit jaar zal de raad van bestuur tien maal vergaderen. In functie van de werkzaamheden zal deze vergaderfrequentie worden geëvalueerd.

Tijdens de tweede vergadering, op de installatievergadering na in feite de eerste en enige echte vergadering, vormden organisatorische afspraken, de vergaderkalender, de begroting en de voorbereiding van het huishoudelijk reglement de belangrijkste agendapunten.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik constateer dat deze vraag om uitleg een beetje te vroeg komt. Daarnaast constateer ik echter ook dat het allemaal tergend traag vooruitgaat. De voorganger van de minister heeft beloofd het AGION van een IVA tot een EVA om te vormen. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Dat heeft enkele jaren geduurd. Ik hoop dat een optimale werking tot stand zal komen. Dat is de betrachting van iedereen in het Vlaams Parlement. Indien ik het geluk zou hebben opnieuw te worden verkozen, zal ik op de suggestie ingaan en in oktober 2014 mijn vraag om

uitleg herhalen en na een volledig jaar om een terechte en ernstige evaluatie van de werking vragen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitstroom van startende leerkrachten in Brussel
- 715 (2013-2014)**

De voorzitter: We hebben het tijdens een plenaire vergadering al over de uitstroom in het algemeen gehad, maar deze vraag om uitleg heeft specifiek betrekking op Brussel.

De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, mijn vraag om uitleg is gebaseerd op cijfers die begin dit jaar in het onderwijsblad Klasse zijn bekendgemaakt. Uit die cijfers blijkt dat een op acht leerkrachten in het basisonderwijs in Vlaanderen binnen een termijn van vijf jaar opnieuw uit het onderwijs stapt. In het secundair onderwijs gaat het zelfs om een op vijf leerkrachten.

De voorzitter heeft terecht vermeld dat dit thema vorige week al tijdens de plenaire vergadering is behandeld. Ik wilde toen ook het woord nemen. Aangezien een van de vraagstellers tot mijn fractie behoorde, kon dat niet. Ik heb dan maar besloten over dit onderwerp een aparte vraag om uitleg in te dienen. Ik dank de voorzitter dat hij deze vraag om uitleg heeft aanvaard.

Ik volg deze problematiek in Brussel al gedurende heel wat jaren op. In 2008 heb ik toenmalig minister Vandenbroucke voor het eerst om de cijfers gevraagd. Toen bleek al dat de uitstroom van jonge leerkrachten uit Brussel van een heel andere orde van grootte was dan in Vlaanderen. Meestal ging het om het dubbel van de uitstroom in Vlaanderen.

Natuurlijk heeft deze exodus heel wat redenen. Klasse wil dan ook een starterspact invoeren om jonge leerkrachten tijdens hun startjaren bijkomend te begeleiden en te ondersteunen. Dat is tijdens de plenaire vergadering even aan bod gekomen. Er blijkt vooral een sterke behoefte te zijn aan een coach of iemand met een luisterend oor en veel ervaring.

Mijn vragen hebben specifiek betrekking op de leerkrachtenuitstroom in Brussel. Volgens mij is deze problematiek in bepaalde steden en dan vooral in Brussel prangender dan in de rest van het Vlaamse Gewest.

Minister, kunt u me vertellen hoeveel leerkrachten momenteel het basisonderwijs en het secundair onderwijs in Brussel verlaten binnen een termijn van vijf jaar na het aanvatten van hun job? Het zou misschien ook interessant kunnen zijn het onderscheid te maken tussen de leerkrachten die volledig met het onderwijs stoppen en de leerkrachten die stoppen met lesgeven aan Brusselse scholen, maar wel ingaan op het aanbod dat ze van een school in Vlaanderen krijgen. Waarschijnlijk schuilt hier nog een groot verschil tussen. Hebt u er weet van hoe die cijfers zich tot de cijfers voor andere centrumsteden verhouden?

Hoe kunnen we volgens u nog meer op de voorbereiding van leerkrachten op het lesgeven in een grootstad inzetten? Volgens mij bestaat de situatie in Brussel in mindere mate ook in steden als Gent of Antwerpen. Worden in de lerarenopleidingen specifieke maatregelen in dit verband genomen?

Over de afschaffing van de mentoruren is veel te doen geweest. Ik wil dat niet helemaal opnieuw oprakelen. Hebt u weet van stimuli die in de scholen ontstaan om de beginnende leerkrachten op een andere manier dan door middel van mentoruren bij te staan en tijdens hun eerste stappen te begeleiden?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik zal de commissiesecretaris vragen de tabel aan het verslag van deze vergadering toe te voegen.

Uit die tabel met de uitstroomgegevens voor Vlaanderen en voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest blijkt dat 17 procent van de Vlaamse leerkrachten jonger dan 30 jaar binnen een periode van vijf jaar na de indiensttreding het onderwijs verlaat. Voor het secundair onderwijs gaat het om 22 procent. Deze percentages blijken vrij stabiel te blijven. In 2002 bedroeg de totale uitstroom ongeveer 18 procent. Uit eerdere cijfers blijkt dat de uitstroom van mannelijke leerkrachten hoger ligt dan de uitstroom van vrouwelijke leerkrachten.

De uitstroompercentages in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest liggen hoger. Dit valt voornamelijk te verklaren door het feit dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een veel kleiner gewest dan Vlaanderen is. De uitstroom in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kan zowel op de uitstroom uit het beroep als op het lesgeven buiten Brussel slaan. Ongeveer 42 procent van de leerkrachten die in 2007 in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest lesgeven, werkten in 2012 in een onderwijsbetrekking buiten het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of waren met lesgeven gestopt.

Veel leerkrachten wonen niet in Brussel. Dit verklaart wellicht deels waarom leerkrachten op termijn een betrekking dichterbij hun woonplaats boven het pendelen naar Brussel verkiezen. Verder verklaren ook andere factoren de hoge uitstroom uit Brussel. Sommigen zijn de omgevingstaal, die niet het Nederlands is, niet of onvoldoende machtig. Andere factoren zijn de hoge vastgoed- en huurprijzen en de aanwezigheid van veel anderstalige en kansarme leerlingen.

Het laatste gedeelte van de tabel toont aan dat de volledige uitstroom uit het beroep met 18 procent in Brussel niet veel hoger ligt dan de uitstroom met 17 procent in Vlaanderen. Het grote verschil is dat velen Brussel verlaten om in Vlaanderen les te geven. Dit is trouwens zeer goed voor Vlaanderen. Die Vlaamse scholen krijgen zo immers de best opgeleide leerkrachten. Voor Brussel is dit niet zo goed. In Vlaanderen mogen ze echter op hun knieën zitten. De scholen krijgen goed opgeleide leerkrachten. Enkel wat het secundair onderwijs betreft, ligt de volledige uitstroom in Brussel met 27 procent iets hoger dan de uitstroom van 22 procent in Vlaanderen. We hebben die berekening voor andere steden of gemeenten nog niet gemaakt. Die cijfers zijn immers van een andere orde.

Volgens mij speelt de lerarenopleiding een belangrijke rol. Daar begint of eindigt het echter niet. We hebben het hier al eerder over gehad. De ondersteuning is eveneens belangrijk. We kunnen eventueel ook de verloning bekijken. Ik wil er echter op wijzen dat de Raad van State vandaag de premie die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uitkeerde aan Brusselse ambtenaren die in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wonen, heeft vernietigd. Misschien ging het om een verkeerde motivering. Ik heb de samenvatting van de beslissing op Belga gelezen. Volgens mij gaat het veeleer om een motiveringsprobleem en is het niet totaal onmogelijk. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft misschien een verkeerd criterium gebruikt.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) levert ook ondersteunende inspanningen. Het Onderwijscentrum Brussel biedt duidelijk ondersteuning. Aangezien alle commissieleden weten hoe die ondersteuning werkt, hoef ik daar niet op terug te komen.

Wat de afschaffing van de mentoruren betreft, moeten we toch wat opletten. Het is beter te verwijzen naar de afschaffing van de zeer beperkte bijkomende financiering om mentoruren te geven. Ik heb de cijfers even bekeken. Het gaat om 14 miljoen euro op een totaalbedrag van 7,8 miljard euro. Ik heb dat aan een paar managers verteld. Zij vinden dat we niet moeten zwanzen. We moeten dat in de juiste verhoudingen zien. Heel wat scholen tonen aan dat ze met de huidige middelen startende leerkrachten perfect kunnen opvangen en begeleiden.

Bovendien ging het soms om vier mentoruren per school. De mensen die hier iets groots van maken, tonen hun eigen buizen aan. Ik heb het natuurlijk niet over de heer Delva. In elk geval zou ik willen vragen hier genuanceerd over te praten.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn antwoord. De kern van de zaak is dat vier van de tien leerkrachten die in Brussel beginnen binnen een termijn van vijf jaar niet langer in Brussel lesgeven. Van de door de minister aangehaalde 24 procent stopt 18 procent en blijft 24 procent lesgeven, maar dan wel buiten Brussel.

Die cijfers liggen iets lager dan de vorige cijfers die ik heb gezien. De cijfers schommelden steeds rond 60 procent. Nu zitten we aan 42 procent. Dit houdt echter nog steeds een groot verloop in. De instabiliteit in de Brusselse scholen is een van de redenen waarom ik deze vraag om uitleg heb ingediend. Ik vind dat we het grote lerarenverloop op een aantal domeinen en plaatsen ook voelen. Ik vraag me soms af of dit een effect heeft op de kwaliteit van de manier waarop in een aantal scholen wordt lesgegeven.

De door de minister aangehaalde hoge vastgoed- en huurprijzen vormen zeker een reden. De kennis van het Frans is dat ook. Daar moeten we de komende jaren absoluut iets aan doen. Ongeveer iedereen in het Vlaams Parlement is ervan overtuigd dat we massaal moeten inzetten op een verbetering van de kennis van het Frans van onze leerkrachten. Dit geldt zeker voor het basisonderwijs.

Er is geen wondermiddel. Ik verwacht van de minister helemaal niet dat hij een wondermiddel naar voren zou kunnen schuiven. Uit de gegevens die hij heeft aangehaald, blijkt echter dat de exodus van jonge leerkrachten uit Brussel aanhoudt. Dit zou een zorg moeten zijn van veel meer commissieleden dan de paar aanwezigen die ik hier nu zie.

Wat de minister heeft verklaard, klopt. Als iemand gedurende een aantal jaren in Brussel heeft lesgegeven, heeft hij een goedgevulde rugzak om in de rest van Vlaanderen les te kunnen geven. Dit stimuleert allicht de kwaliteit van de lessen. Tezelfdertijd blijven de Brusselse scholen echter enigszins met lege handen achter.

De cijfers waren heel duidelijk. Volgens mij is er sprake van een lichte verbetering. Omwille van het te vroegtijdig vertrek van heel wat jonge, gemotiveerde leerkrachten blijft er echter een bepaalde mate van instabiliteit in die scholen bestaan.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, ik zou nog wat verduidelijking willen krijgen. Gaat het om 17 procent in de Vlaamse grootsteden en om 18 procent in Brussel?

Minister Pascal Smet: In Vlaanderen verlaat 17 procent het onderwijs. In Brussel is dat 18 procent. Maar daarnaast verlaat ongeveer 23 procent het onderwijs in Brussel om in Vlaanderen les te geven. Ik wil de cijfers nog wel eens overlopen. *(Opmerkingen van mevrouw Khadija Zamouri)*

De uitstroom in Brussel bedraagt voor het kleuteronderwijs ongeveer 35 procent, voor het lager onderwijs ongeveer 42 procent en voor het secundair onderwijs ongeveer 48 procent. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Een groot gedeelte verlaat het onderwijs niet. Als we naar de gemiddelden bekijken, bedraagt de totale uitstroom in Vlaanderen 16,6 procent en de uitstroom in Brussel afgerond 42 procent. De totale uitstroom in Brussel bedraagt afgerond 18 procent, 1,4 procent meer dan in Vlaanderen. De volledige uitstroom is, met andere woorden, hoger in Brussel. Hier komt echter ook een uitstroom van Brussel naar Vlaanderen bij.

De heer Boudewijn Bouckaert: We zouden dit kunnen vergelijken met leerkrachten die van Antwerpen naar Turnhout gaan.

Minister Pascal Smet: Dat zou een goede vergelijking zijn. Die uitstroom zou lager zijn omdat de mensen daar dichterbij wonen.

De heer Paul Delva: Volgens mij is het verschil tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nog iets groter dan uit de woorden van de minister blijkt. In de globale cijfers voor Vlaanderen wordt de uitstroom uit het onderwijs in Brussel immers bijgeteld. Indien we de twee gewesten afzonderlijk zouden vergelijken, zou die 16,6 procent nog een stuk dalen. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanstelling van een infrastructuurmanager voor de Brusselse scholen - 717 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, tijdens het overleg tussen de Brusselse minister-president Vervoort en de Vlaamse en Franstalige ministers van Onderwijs is beslist een manager aan te stellen die de ontwikkeling en de uitbreiding van de schoolinfrastructuur in Brussel moet coördineren. Dat heb ik op 11 december 2013 op de site www.brusselnieuws.be gelezen.

De infrastructuurmanager moet instaan voor de coördinatie van de verschillende actoren die hem in zijn opdrachten bijstaan. Op die manier moet hij de behoeften in kaart brengen en concrete voorstellen formuleren. Volgens het artikel is ook gewaarschuwd voor de concentratie van de inspanningen in het basisonderwijs. Er moet ook worden gekeken naar de gevolgen van de bevolkingsgroei voor het secundair onderwijs in Brussel.

Op 10 april 2013 heb ik een schriftelijke vraag gesteld over de infrastructuurproblematiek van academies voor deeltijds kunstonderwijs (dko). De minister heeft hierop geantwoord dat hij in de loop van deze legislatuur geen maatregelen plande om tegemoet te komen aan de infrastructuurproblemen van de academies voor dko.

Ik heb in mijn schriftelijke vraag een aantal decretale obstakels in verband met de infrastructuurbehoeften van het dko geschetst. Er zijn ook geen budgettaire middelen voorradig om op korte termijn een oplossing voor het dko uit te werken. Zoals we daarnet al hebben vernomen, zijn de beschikbare middelen ontoereikend om alle noden van het leerplichtonderwijs te lenigen. Sommige academies zijn momenteel al in lokalen van het leerplichtonderwijs gehuisvest. Helaas is die infrastructuur niet altijd op de specifieke behoeften van het kunstonderwijs afgestemd. Ook sport- en andere verenigingen zijn steeds op zoek naar infrastructuur.

Het principe van de brede school kan een gedeeltelijk antwoord bieden. Op een schriftelijke vraag van de heer Delva over de evaluatie van de het principe van de brede school in Brussel heeft de minister geantwoord dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie vanaf januari 2014 bijkomende middelen zou vrijmaken voor vijf nieuwe brede scholen.

Minister, tegen welke datum moet de infrastructuurmanager de behoeften specifiek in kaart hebben gebracht en concrete voorstellen hebben gelanceerd? In welke mate zal de infrastructuurmanager ook kijken naar andere onderwijsvormen, zoals het Brusselse dko, dat met een ernstig infrastructuurproblematiek kampt? Zal de infrastructuurmanager het concept van de brede school, dat aan Nederlandstalige kant ingang vindt, in de behoefteanalyse aan bod brengen?

U hebt al laten weten tijdens deze legislatuur geen maatregelen in verband met de infrastructuurbehoeften van het dko te zullen nemen. Is het echter mogelijk om de bouw van nieuwe scholen voor leerplichtonderwijs die academies voor het dko binnen de schoolmuren willen incorporeren financieel bijkomend te ondersteunen? Dit kan gebeuren langs de onderwijsnetten of op andere manieren. Eenzelfde vraag kan eigenlijk over de specifieke infrastructuur voor sport- en andere verenigingen worden gesteld.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik wil het vooral hebben over het feit dat er in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een infrastructuurmanager zou komen. Het is goed dat het gewest nadenkt over de manieren om vergunningen vlotter te laten verlopen, om procedures te versnellen en de bouw of uitbreiding van scholen te faciliteren. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet hierin een belangrijke rol spelen.

Wat is de exacte opdracht van de infrastructuurmanager? Hoe ver gaat zijn opdracht? Is daarover gepraat? Ik veronderstel dat hij niet in de plaats moet treden van de gemeenschappen. Kan hij oordelen over locaties waar scholen moeten komen? Wat kan de rol zijn van zo'n infrastructuurmanager? Ik dacht dat we veeleer in de richting van een facilitator zouden gaan dan van een echte infrastructuurmanager. Is over de idee van de aanstelling van een infrastructuurmanager in Brussel overleg gepleegd in de Vlaamse Regering, of zal dit binnenkort gebeuren?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Om met dat laatste te beginnen, we bekijken of er een gezamenlijke vergadering kan komen met de Vlaamse en de Brusselse Regering. De minister-president coördineert dat.

Wat het aanstellen van de infrastructuurmanager betreft, dat hebben we besproken op een vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC) van 11 december 2013. Omwille van de bijzondere uitdagingen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en om de wisselwerking tussen de gewestelijke en gemeenschapsbevoegdheden op het vlak van onderwijs te bevorderen werd deze vergadering uitgebreid met de onderwijsministers van de Vlaamse en Franse Gemeenschap, wat goed was.

De manager zal, zoals u aangeeft, worden belast met het inschatten van de noden en aanleveren van concrete pistes om hieraan te voldoen: beschikbare terreinen, scholen die moeten worden uitgebreid, te creëren plaatsen, het verkrijgen van vergunningen en toelatingen. Aangezien ik steeds de mening ben toegedaan dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een belangrijke coördinerende rol te vervullen heeft, kan ik me volledig vinden in dit voorstel. De uitwerking ervan ligt volledig in handen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Zij hebben het voorgesteld, ik ben ermee akkoord gegaan, ik heb mijn volle medewerking gegeven, maar het is een initiatief van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Ik heb daarstraks aangegeven hoe de dko-subsidiëring gebeurt via het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Als je nieuwe scholen bouwt, is het altijd interessant om na te gaan of er geen dko-component kan worden geïncorporeerd. We hebben samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) onderzocht om dat te doen. Dat kan ook voor Sport en Jeugd gebeuren. Toen ik minister was van de Brusselse Regering, hebben we aan bepaalde uitbreidingen van scholen gekoppeld dat er sportinfrastructuur extra kon worden gefinancierd vanuit de VGC, op voorwaarde dat die na de schooluren werd opengesteld voor Brusselaars. Dat moet worden gecoördineerd door de school en het lokaal bestuur. Dat gebeurt niet door de Vlaamse overheid. Daar heb je een coördinatie nodig op het lokale niveau. In dit geval zou dat moeten gebeuren door de VGC of de Vlaamse schepen. Tot op zekere hoogte gebeurt dat ook. Dat is een goede suggestie. In het verleden is dat al gebeurd, maar de coördinatie kan niet gebeuren op het Vlaamse niveau, wel op het lokale niveau.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, dank u voor uw antwoord. Het ging niet zozeer over de coördinatie. De meest pertinente vraag gaat over de nieuw te bouwen scholen van het leerplichtonderwijs. Ik ben blij dat u zegt dat we het principe van de brede school zullen uitbreiden, en dat we dit er dan bij betrekken.

Mijn vraag was eigenlijk of er daar een extra financiële ondersteuning zou komen. U zegt dat daarvoor geen geld is.

Minister Pascal Smet: Dat is ook moeilijk. Tot op zekere hoogte kan dat, en wordt een sportzaal bijvoorbeeld mee gefinancierd. Als je die ook openstelt buiten de schooluren, is het logisch dat een gemeente mee investeert.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ja, dat gebeurt ook. U zegt ook dat de infrastructuurmanager volledig in de handen ligt van het gewest en dat u geen idee hebt wanneer de behoefteanalyse zal...

Minister Pascal Smet: Dat moet op het niveau van het gewest worden gebracht.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft inderdaad een bepaalde rol te spelen in de bouw van nieuwe scholen. Als u zegt dat de infrastructuurmanager zich onder andere zal bezighouden met het inschatten van de noden, wat moet ik me daarbij dan voorstellen? Als het gaat over capaciteitsuitbreiding, dan zijn de hoofdactoren toch de Vlaamse en Franse Gemeenschap.

Minister Pascal Smet: Ja, ze hebben de data van de gemeenschappen nodig. Maar het is goed dat de data eens worden samengebracht. Het is nog altijd een probleem om die data bij elkaar te brengen.

De heer Paul Delva: Begrijp ik het goed dat die persoon de noden zal moeten opstellen in samenwerking met ...?

Minister Pascal Smet: Uiteraard. Ik heb ook gezegd dat we alle medewerking zullen geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■